

Sammanfattning av Agria Breed Profiles 2011-2016

Agria – vårt största försäkringsbolag – har flest införsäkrade taxar, men antalet är inte offentligt. Bolaget har idag nio olika riskgrupper där nio är sämst. Taxen ligger i grupp ett.

Agria utarbetar så kallade "Breed-profile" (rasprofil) för samtliga hundraser, vilket startade 1995. Den senaste analysen sträcker sig fram till 2016. I rasprofilerna blir det tydligt hur den egna rasen skiljer sig från samtliga andra raser.

De tre analyser som finns tillgängliga är från åren 1995-2006, 2006-2011 och 2011-2016. Det som för närvarande kan jämföras över tid är liv och veterinärvård för normalstor tax och för de mindre varianterna veterinärvård.

Sammanfattningsvis visar den senaste Agria Breed Profile för rasen (2011-2016) att taxen har en relativ risk för livskada på 0,8 (jämfört med alla raser). Dödligheten i rasen är alltså något lägre än för försäkrade hundar generellt. Medianåldern vid dödsfall (den ålder vid vilken 50% av hundarna dött/avlivats) var för tax 6,8 år (jämfört med 7,4 år för samtliga raser). Bland generella dödsorsaker ligger (precis som för alla raser sammanslaget) "rörelseapparaten" högt. Även kategorin "skada" ligger högt medan nybildningar/tumörer som dödsorsak är ovanligare hos tax än övriga raser sammanslaget. I diagrammet för relativ risk framgår att tax (normalstor) har högre risk för en livskada inom kategorierna "skada", "rörelseapparaten", "könsorgan hona", "hjärta" och "ögon" än övriga raser. Av indelningen i mer specifika orsaker framgår att "disk/kota" är den överlägset vanligaste orsaken till livskada. I den mer specifika sammanställningen över relativ risk (se nedan) ligger "disk/kota" i topp med drygt fyra gånger risken jämfört med övriga raser. Tax har även ökad risk för olika typer av trauma (drunkning, försvunnen/bortsprungen, trauma hud och påkörd).

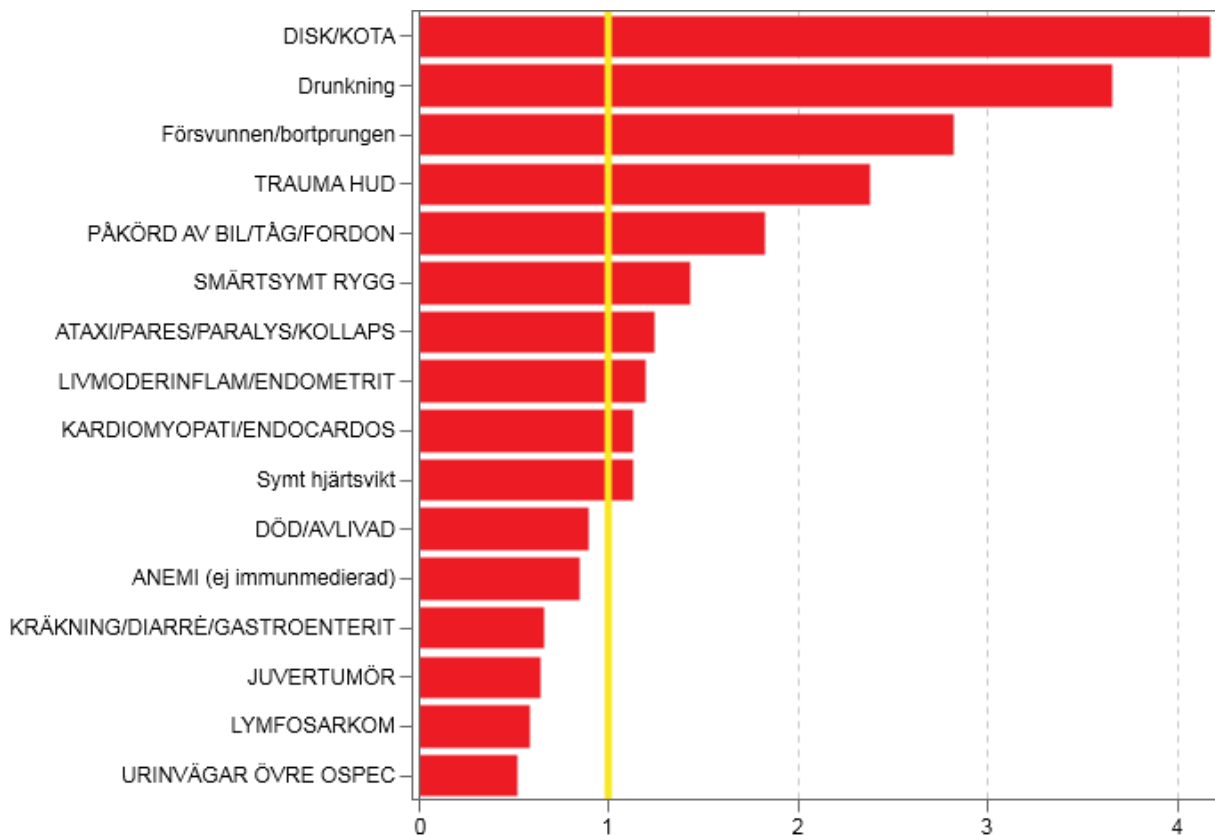

Diagram hämtat från Agria Breed Profile för livskador hos tax (normalstor) perioden 2011-2016. Diagrammet visar den relativa risken för en livskada, fördelat på specifika orsaker. Tax (röda staplar) jämförs med basnivån för risken hos alla raser sammanslaget (gul linje). En röd stapel längre än den gula linjen innebär ökad risk hos tax jämfört med alla raser.

Statistiken för veterinärvårdsskador hos normalstor samt dvärg och kanin visar att den relativa risken för specifika orsaker till veterinärvård är högst för "disk/kota" (drygt 3 gånger risken hos normalstor och 5 gånger risken hos dvärg och kanin, jämfört med alla raser). Den relativa risken för en veterinärvårdsskada inom kategorin "rörelseapparaten rygg" är drygt den dubbla för normalstor och ungefär 3,5 gånger större hos dvärg och kanin, jämfört med alla raser sammanslaget.

Skador relaterade till rörelseapparaten rygg, och specifikt för disk/kota, slår alltså upp tydligt i försäkringsstatistiken avseende både liv- och veterinärvårdsskador. Även en del andra kategorier/diagnoser, bl a relaterade till hjärta, förekommer med ökad risk hos tax medan andra åkommor som är vanliga hos "alla raser" är mindre vanliga hos tax (t ex hud- och öronåkommor, livmoderinflammation och skador från andra delar av rörelseapparaten än ryggen). För den som är intresserad finns ett utförligt material att tillgå via hemsidan www.Taxklubben.org.

Noteras bör att Agria har skärpt kravet på underlaget för att redovisa statistik över inträffade händelser med ett högre minsta antal för varje inträffad skada/händelse, vilket gör beräkningarna säkrare. Noteras bör också att underlaget för beräkningarna för de mindre varianterna inte är lika stort som för de normalstora taxarna.

Till detta ska läggas att inställningen till att söka veterinärvård har förändrats över tid, likaså har veterinärvården gått framåt vad gäller diagnostik och åtgärdsalternativ, vilket gör att fler söker vård för sina hundar, man gör mer med dem och att veterinärerna fått betydligt "vassare metoder" för att diagnosticera och behandla våra djur.